

РЕШЕНИЕ

№ 949

гр. София, 15.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 26.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **10759** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/. Образувано е по жалба на Л. Р. П. – Б., заменена от наследниците й Г. Й. Г. и М. Г. Г., Д. Р. П. – Б., заменена от наследниците й Б. Ц. Б. и А. Б. Б. – Ш., О. П. П. и З. П. П. – Н., всички от [населено място], чрез адв. С. и адв. Б., срещу виза за проучване и проектиране от 07.10.2020 г. на главен архитект на СО – Район „И.“, в частта, в която е посочено, че при проектиране следва да се спази влязлото в сила решение по адм. д. № 10637/2019 г. на АССГ.

Жалбоподателите посочват, че са собственици на УПИ XIII-1461 от кв.86а по плана на [населено място], м. „И.“, район „И.“, СО, нанесен в КК с идентификатор 68134.802.1461. Визата е именно за този имот. Изискването във визата при проектиране да се спази влязлото в сила решение по адм. д. № 10637/2019 г. на АССГ е незаконосъобразно, защото заповедта – предмет на това дело, като обжалвана, не е произвела посочените в нея последици, респ. не е спряно прилагането на плана в частите, за които се отнася. Освен това административният орган дължи издаване на визата по силата на влязло в сила решение по адм. дело № 1379/2018г. на АССГ, чийто указания е изпълнил със забавяне повече от една година. Поради това претендират отмяна на визата в посочената част и присъждане на разноските по делото по списък.

Ответникът – главен архитект на район „И.“, СО, в писмен отговор от 02.03.2021г. моли за отхвърляне на жалбата. Твърди, че предмет на адм. д. № 10637/2019 г. на

АССГ е заповед № РА50-658 от 02.09.2019г. на главния архитект на СО, с която е допуснато служебно изработване на ПУП – ИПРЗ в обхват, в който влиза и имота на жалбоподателите. Поради това и съгласно чл. 135, ал.6 от ЗУТ следва да се изчака влизане в сила на решението по това дело. Претендира разноски по списък. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощниците на жалбоподателите. Подробни съображения излага в писмени бележки по съществото на спора.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателите се легитимират като съсобственици на УПИ XIII-1461, кв. 86а, м. И. – И. II част с площ от 893 кв.м. съгласно нотариален акт № 83, том 6, дело № 1051/22.06.1950 и удостоверения за наследници на С. Р. П., З. Р. П., Л. Р. П. – Б. и Д. Р. П. – Б.. Имотът е нанесен в КККР с идентификатор 681.802.1461 и собственици – наследодателите на жалбоподателите. Действащият регулационен и застроителен план за имота е одобрен с решение № 241 по протокол № 38/16.04.2009г. на СОС. Съгласно предвижданията на ОУП УПИ XIII-1461 попада в устройствена зона Жс – жилищна зона с преобладаващо средноетажно застрояване с параметри: плътност 50%, макс. кинт 2,3, озеленена площ 35%, височина 15м.

Със заявление вх. № РИВ17-ТП00-12 от 22.11.2017г. съсобственичката и настояща жалбоподателка О. П. П. е поискала от главния архитект на район И. издаване на виза за проектиране в процесния имот. На това заявление е изготвен отговор № РИВ17-ТП00-12/1/ от 05.12.2017г., с което лицето е уведомено, че от представените към заявлението документи е прието, че е налице несъответствие между кадастрална карта и действащия ПУП – ПРЗ, одобрен с Решение на СОС по протокол №38/16.04.2009г., т.35, с оглед което и предвид характера на визата за проектиране, такава не може да бъде издадена до отстраняване на несъответствието между кадастралната карта и действащия регулационен план. Писмо № РИВ17-ТП00-12/1/ от 05.12.2017г. е оспорено по съдебен ред, като с решение № 5178/08.08.2018г. по адм. д. № 1379/2018г. АССГ е прието, че е налице отказ за издаване на търсената виза за проектиране, същият е отменен и делото е върнато като преписка на административния орган със задължителни указания за тълкуване и прилагане на закона. Определен е и месечен срок за изпълнение на съдебното решение от влизането му в сила на 08.05.2019г.

Със заповед № РА50-658/02.09.2019г. на гл. архитект на СО е наредено служебно да се изработи проект на ПУП – ИПРЗ за УПИ VIII, УПИ XIII-1461 и УПИ IX от кв. 86а на процесната местност, като предвиждането е от трите УПИ да се създаде нов УПИ VIII – за детска ясла на 2 етаж, разположена свободно. С решение № 5043 от 22.07.2022г. по адм. дело №10637/2019 г. на АССГ заповедта е отменена. Решението не е влязло в сила.

На 07.10.2020г. е издадена процесната виза за проучване и проектиране (л. 92 от делото), в която е посочено както следва: издава се на основание решение № 5178/08.08.2018г. по адм. д. № 1379/2018г. АССГ; За УПИ XIII-1461, кв. 86а, м. И. – И. II част по плана на [населено място] има издадена заповед № РА50-658/02.09.2019г. на гл. архитект на СО (л. 183) за допускане за изработване на проект за изменение на ПУП-ПРЗ, която заповед съгласно чл. 135, ал. 6 от ЗУТ спира прилагането на действащия ПУП. Заповедта е обжалвана и е в ход адм. д. № 10637/2019г., което не е

приключило; При проектирането следва да се спази влязлото в сила решение по адм. д. № 10637/2019г., предвид неговия предмет – изменение на плана за регулация и застрояване. Визата е съобщена на жалбоподателите с писмо, получено съответно на 27.10.2020г., 28.10.2020г. и 24.11.2020г. (известия за доставяне на л. 82-86). Жалбата е подадена на 09.11.2020г.

При първоначалното разглеждане на делото е изслушано и прието основно и допълнително заключение на съдебно-техническа експертиза, според които издадената виза за проучване и проектиране представлява извадка от действащия ПУП-ПРЗ на м. И. – И. I и II част, одобрен с решение № 241 по протокол № 38/16.04.2009г. на СОС, т.е. виза по см. на чл. 140, ал. 2 от ЗУТ. Визата за проучване и проектиране е за Г/М – Г/М +4 жилищна сграда с кота корниз 15м в УПИ XIII-1461, кв. 86а, м. И. – И. II част, за който е отреден ПИ с идентификатор 681.802.1461 по КК на р-н И., СО. Вещото лице сочи още, че при влизане в сила на заповед № РА50-658/02.09.2019г. на гл. архитект на СО ще се спре действието на ПУП-ПРЗ на м. И. – И. I и II част., както и че ще се промени предназначението на УПИ XIII-1461 от „за жилищно строителство“ в „за детска ясла“. Последното е допустимо с оглед това, че УПИ XIII-1461 попада в устройствена зона Жс – жилищна зона с преобладаващо средноетажно застрояване, която е част от група жилищни устройствени зони по ОУП на СО. Вещото лице сочи, че при издаването на процесната виза не са допуснати намалени разстояния през улици.

При така установената фактическа обстановка е постановено решение № 441 от 26.01.2022г. по адм. дело № 12095/2020г. на АССГ, с което е оставена без разглеждане жалбата на Д. Р. П. – Б.; О. П. П. и З. П. П. – Н. и Л. Р. П. – Б., заместена в хода на процеса от наследниците си Г. Й. Г. и М. Г. Г.. Съдът е приел оспорването за недопустимо, защото изявлението, че при проектиране следва да се спази влязлото в сила решение по адм. д. № 10637/2019 г. на АССГ, не представлява акт по чл. 214 от ЗУТ, нито волеизявление по см. на чл. 21 от АПК, с което се създават права, възлагат задължения или засягат интереси. С или без това посочване проектирането следва да бъде съобразено с предвижданията на плана, чието изработване е допуснато със заповед № РА50-658/02.09.2019г. на гл. архитект на СО, а до изработването и приемането му по арг. от чл. 135, ал. 5 от ЗУТ предходния план не се прилага. В този смисъл съдът е приел, че е налице указание за спазване на закона, но не и административен акт, поради което е отказал да разгледа жалбата по същество. Това решение е отменено с решение № 10477 от 17.11.2022г. на ВАС по адм. дело № 5452/2022г., като е прието че процесното изявление представлява отлагателно условие, което пречи да се породят правните последици на визата. Същевременно въвежда и допълнително условие при проектирането. Следователно то представлява административен акт, пряко засягащ правата и интересите на жалбоподателите. Поради това ВАС е върнал делото за продължаване на съдопроизводствените действия.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Подадена е в рамките на срока по чл.215, ал.4, от ЗУТ срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирани лица – собственици на имота, за който е поискана визата, и съответно адресати на оспорвания административен акт. Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Визата е издадена от компетентен административен орган съгласно чл. 140, ал.7 от

ЗУТ във връзка с т. 7.8. от заповед № РА50-395 от 14.06.2017г. на главния архитект на СО. Визата е издадена на основание чл. 140, ал.2 от ЗУТ, според която разпоредба визата за проектиране представлява копие (извадка) от действащ подробен устройствен план с обхват поземления имот и съседните му поземлени имоти, с означени налични сгради и постройки в него и в съседните имоти и с нанесени линии на застрояване и допустими височини, плътност и интензивност на застрояване и други изисквания, ако има такива, както и допустимите отклонения по чл. 36. Когато кадастралната карта е влязла в сила след влизането в сила на подробния устройствен план, визата се издава върху комбинирана скица от кадастралната карта и подробния устройствен план. Нещо повече, визата е издадена и в изпълнение на влязло в сила съдебно решение № 5178/08.08.2018г. по адм. д. № 1379/2018г. АССГ, в което на ответника са дадени задължителни указания да издаде исканата виза, като отрази нанесените действителни граници, обекти и предвиждания в имота и съседните такива, а наличните ограничения от установено строителство в съседен имот ще бъдат предмет на следващи етапи от реализиране на инвестиционните намерения. Решението е влязло в сила преди издаването на заповед № РА50-658/02.09.2019г. на главния архитект на СО и не е изпълнено в посочения от съда срок (изтекъл също преди 02.09.2019г.), а едва след издаване на тази заповед. По този начин незаконосъобразно жалбоподателите са били натоварени да понесат неблагоприятните последици от неизпълнението на съдебното решение от страна на административния орган, като за да реализират намеренията си, са били принудени да оспорят заповед № РА50-658/02.09.2019г. Независимо, че тази заповед не е влязла в сила, вкл. и към момента, в издадената им една година по-късно виза е поставено изискване при проектиране да се спази влязлото в сила решение по адм. д. № 10637/2019 г. на АССГ. Несъмнено ясно е, че визата за проектиране се издава за реализиране на проектиране и бъдещ строеж. Поставянето на подобно изискване въвежда отлагателно условие, което следва да настъпи в неясен бъдещ момент, за да се породят правните последици на визата, която в същинската си част е влязла в сила. Същевременно то възпрепятства лицата, в чиято полза е издадена същата, да пристъпят към изготвянето на проект, т.е. към реализиране на инвестиционните си намерения. Подобно изискване не се поставя от закона. Вярно е, че съгласно чл. 135, ал.6 от ЗУТ заповедите по ал. 5 (каквато е заповед № РА50-658/02.09.2019г.), с които се допуска да се изработи проект за изменение на плана, спират прилагането на действащите устройствени планове в частите, за които се отнасят. Това обаче се отнася до влезлите в сила такива заповеди. Цитираната към момента не е влязла в сила, поради което не е породила своето действие посредством спиране или забрана за прилагане на действащия план, както в частта му относно регулацията, така и в частта относно застрояването при липса на строителна забрана по чл. 198 от ЗУТ. Следователно, не е налице законова пречка за издаване на виза за посочения имот, която важи и следва да породи своите правни последици незабавно след влизането ѝ в сила, без да е необходимо при проектиране да се спазва влязлото в сила решение по адм. д. № 10637/2019 г. на АССГ. На етапа на одобряване на инвестиционния проект и издаване на разрешение за строеж ще следва да се съобразят разпоредбите на чл. 141 и 142 от ЗУТ, вкл. предвижданията на действащия към този момент подробен устройствен план.

Предвид изложеното съдът следва да отмени виза за проучване и проектиране от 07.10.2020 г. на главен архитект на СО – Район „И.“, в частта, в която е посочено, че

при проектиране следва да се спази влязлото в сила решение по адм. д. № 10637/2019 г. на АССГ.

При този изход на спора на жалбоподателите се дължат разноски в настоящото производство в размер на 2500лв. адвокатско възнаграждение на адв. З., платено в брой съгласно договори за правна защита на л.27 и 28 за защита на двама жалбоподатели, и 2500лв. адвокатско възнаграждение на адв. С. за защита на Б. Б. и А. Б. на основание чл. 38, ал.2 от ЗА във връзка с чл.8, ал.2, т. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. За жалбоподателите О. П. и З. П. е претендирано възнаграждение по реда на чл. 36, ал.3 от ЗА, но същото не следва да се присъжда, тъй като съгласно тази разпоредба същото се определя от съответния адвокатски съвет. Неоснователно е възражението на ответника за прекомерност на адвокатските възнаграждения, тъй като същите са на минимума, посочен в цитираната разпоредба от Наредбата, определен за съответната инстанция и за всяко лице, спрямо което се осъществява защита.

Водим от горното и на основание, чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София - град, II отделение, 41-ви състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Р. П. – Б., заместена в хода на процеса от наследниците й Б. Ц. Б. и А. Б. Б. – Ш., О. П. П., З. П. П. – Н. и Л. Р. П. – Б., заместена в хода на процеса от наследниците си Г. Й. Г. и М. Г. Г., виза за проучване и проектиране от 07.10.2020г. на главен архитект на СО – Район „И.“, в частта, в която е посочено, че при проектиране следва да се спази влязлото в сила решение по адм. д. № 10637/2019 г. на АССГ.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Д. Р. П. – Б., заместена в хода на процеса от наследниците й Б. Ц. Б. и А. Б. Б. – Ш., сумата от 2500 лева разноски по делото.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Л. Р. П. – Б., заместена в хода на процеса от наследниците си Г. Й. Г. и М. Г. Г., сумата от 2500 лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховен административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: